

КРИМІНАЛЬНИЙ ПРОЦЕС ТА КРИМІНАЛІСТИКА

Яремчук Вікторія Олегівна,
кандидат юридичних наук,
асистент кафедри криміналістики,
Національний юридичний університет
імені Ярослава Мудрого, Україна, м. Харків
e-mail: jaremchuk.viktoriya@yandex.ua
ORCID 0000-0001-8015-9166

doi: 10.21564/2414–990x.135.83271
УДК 343.98

РОЛЬ СПЕЦІАЛІСТА У ПРОВЕДЕННІ ДОПИТУ

Стаття присвячена дослідженню окремих питань залучення спеціаліста до такої найпоширенішої слідчої (розшукової) дії, як допит. Аналізуються процесуальні норми, що регламентують участь спеціаліста у допиті. Розкрито проблемні питання, пов'язані із залученням спеціаліста до допиту.

Ключові слова: допит; спеціаліст; спеціальні знання.

Яремчук В. О., кандидат юридических наук, ассистент кафедры криминалистики, Национальный юридический университет имени Ярослава Мудрого, Украина, г. Харьков.
e-mail: jaremchuk.viktoriya@yandex.ua ; ORCID 0000-0001-8015-9166

Участие специалиста при проведении допроса

Статья посвящена исследованию отдельных вопросов участия специалиста при проведении такого распространенного следственного (розыскного) действия, как допрос. Анализируются процессуальные нормы, регламентирующие участие специалиста в допросе. Раскрыты проблемные вопросы, связанные с участием специалиста в допросе.

Ключевые слова: допрос; специалист; специальные знания.

Постановка проблеми і актуальність теми. Під час розкриття і розслідування кримінальних правопорушень надзвичайно важливим є звернення слідчого до спеціальних знань. Вони нині використовуються у процесуальній і непроцесуальній формі [20, с. 318-319]. Так, кримінальне судочинство пов'язане з необхідністю отримання і оцінки доказів. Робота із ними, а також їх отримання й аналіз потребують використання спеціальних знань, тобто звернення до відповідного спеціаліста [14, с. 4-5].

Як слушно зазначає М. Г. Щербаковський, спеціальні знання спеціаліста – це систематизована інформація з різних галузей теоретичної і практичної діяльності, котру набувають спеціалісти в результаті навчання та досвіду з пев-

ної спеціальності, застосовують на основі умінь і навичок у процесуальній або непроцесуальній формі з метою дослідження та оцінки доказів, встановлення підстав для прийняття уповноваженими особами процесуальних і тактичних рішень у кримінальному процесі [18, с. 65].

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Проблеми участі спеціалістів у проведенні допиту досліджували у своїх роботах О. М. Зинін [14], А. М. Єкимовська [2], І. М. Комаров [6, с. 22–24], В. О. Коновалова [7, с. 114], І. В. Пиріг [13, с. 283–287], В. В. Циркаль [15, с. 51–54], В. Ю. Шепітько [16, с. 274] та інші вчені.

Метою цієї статті є аналіз актуальних питань участі спеціаліста у допиті крізь призму взаємодії зі слідчим.

Виклад основного матеріалу. З метою проведення результативного допиту слідчий звертається до відповідного спеціаліста або запрошує декількох спеціалістів. У цьому разі слідчий має чітко уявляти, яку інформацію та за допомогою яких прийомів та засобів він має намір отримати [8, с. 600–601]. Спеціаліст, залучений до проведення слідчої (розшукової) дії, володіє необхідними спеціальними знаннями, і користуючись ними, допомагає слідчому [13, с. 264]. Участь спеціалістів у проведенні допиту під час досудового розслідування передбачається ч. 3 ст. 224, ч. 1 ст. 226 і ч. 1 ст. 227 України [10, с. 150–170]. У ч. 3 ст. 224 КПК України зазначено, що в разі потреби до участі в допиті залучається перекладач. В. К. Весельський вказує, що про участь цього спеціаліста йдеться й у ст. 68 КПК України, якщо виникає необхідність перекладу пояснень, показань або документів [1, с. 76]. Частиною 1 ст. 226 КПК України встановлено, що допит малолітньої або неповнолітньої особи проводиться у присутності, зокрема, педагога або психолога і за потреби – лікаря; а ч. 4 цієї ж статті – що до початку цієї слідчої (розшукової) дії цим особам роз'яснюється їх обов'язок бути присутніми під час допиту, а також право заперечувати проти запитань і ставити запитання. Відмітимо, що у спеціаліста порівняно зі ст. 71 КПК України з'являється право заперечувати проти запитань. Частиною 2 ст. 227 КПК України визначено, що до початку слідчої (розшукової) дії законному представникові, педагогу, психологу та лікарю роз'яснюється їх право за дозволом ставити уточнювальні запитання малолітній або неповнолітній особі [11, с. 48–50]. Тобто, у цих нормах КПК України є певна невідповідність із нормою ст. 71 КПК України, яка є загальною щодо визначення прав та обов'язків спеціаліста під час його участі у кримінальному провадженні.

Варто звернутися і до такого важливого питання, як клопотання сторони захисту про участь спеціаліста у проведенні певної слідчої (розшукової) дії. Дискусійною є думка, що у разі відмови слідчого запрошувати спеціаліста за клопотанням сторони захисту слідчий має обґрунтувати свою відмову і викласти її у протоколі слідчої (розшукової) дії [4, с. 38–39]. Спірною, на наш погляд, є норма, що дозволяє спеціалісту ставити запитання із дозволу сторони захисту. Це суперечить принципам кримінального судочинства і нормі ч. 1 ст. 40 КПК України, у якій слідчий визнається відповідальним за проведення

процесуальних дій [9]. Тільки він має надавати дозвіл учасникам допиту ставити запитання. Це має бути передбачено у нормах чинного КПК України, які встановлюють права і обов'язки спеціаліста. Таким чином, аналізуючи зміст названих статей КПК України, можемо зробити висновок, що вони містять саме ті ключові моменти, які визначають особливості участі спеціаліста у проведенні допиту.

Згідно із ч. 2 ст. 104 КПК України якщо за допомогою технічних засобів фіксується допит, текст показань може не вноситися до відповідного протоколу за умови, що жоден з учасників процесуальної дії не наполягає на цьому. У такому разі у протоколі зазначається, що показання зафіксовані на носії інформації, який додається до нього [9]. Ось чому в таких випадках доцільно залучати спеціаліста для застосування ним науково-технічних засобів. Так, В. В. Клевцов пише, що спеціаліст здійснює звуко- та відеозапис. Автор стверджує, що слідчий має спостерігати одночасно і за допитуваним, і за роботою спеціаліста щодо фіксації перебігу допиту [5, с. 22.]. На наше переконання, слідчий насамперед має підтримувати психологічний контакт з допитуваною особою. А фіксувати технічними засобами проведення допиту має запрошений спеціаліст.

Вагома роль спеціаліста під час участі в окремих видах допиту, зокрема, у допиті в режимі відеоконференції. При залученні декількох (групи) спеціалістів одні з них допомагають слідчому в користуванні комп'ютерною технікою, а інші фіксують перебіг допиту з використанням відеозйомки. Зі сторони допитуваної особи, яка перебуває поза місцем проведення допиту (в іншому місті або в іншій країні тощо), спеціалісти також допомагають в організації допиту в режимі відеоконференції. У разі участі спеціалістів при проведенні допиту у протоколі слід зазначити, які дії вони здійснювали. За необхідності спеціалісти мають право надавати доповнення чи зауваження.

Плануючи допит, слідчий має визначити предмет допиту, чи міститиме він дані, для з'ясування яких потрібні спеціальні знання певного виду. Тільки у такому разі допомога конкретного спеціаліста буде дійсно ефективною. Як пише М. Г. Щербаковський, спеціаліст під час допиту може допомогти слідчому у наступному: точніше і правильніше зрозуміти допитуваного, який використовує у мові спеціальні терміни; розібратися у спеціальних правилах, інструкціях та нормативних актах, з якими була пов'язана діяльність допитуваної особи; він допомагає виявити неправдиві показання, які пов'язані зі спеціальними питаннями; спеціаліст допомагає слідчому отримати певні відомості, що необхідні для залучення експерта; він допомагає слідчому встановити певні обставини кримінального правопорушення – спосіб тощо. [17, с. 24].

З метою розширення практики залучення спеціалістів до проведення допиту можна зробити таку диференціацію спеціалістів, які запрошуються під час проведення допиту: 1) залежно від місця роботи спеціалістів – їх залучають з державних чи недержавних підприємств, установ, організацій; 2) залежно від мети, з якою залучають спеціалістів під час допиту – для отримання, приміром, технічної допомоги, пояснень певних термінів, допомоги у формулюванні питань

та постановці запитань допитуваній особі з дозволу сторони кримінального провадження, яка його залучила, для допомоги у застосуванні науково-технічних засобів, для отримання консультаційно-довідкової допомоги, зокрема, під час підготовки до допиту або при складанні слідчим протоколу допиту; 3) вибір спеціаліста визначається слідчим залежно від форм допомоги, яку той надає; 4) залежно від категорії допитуваної особи (наприклад, спеціалісти, яких залучено до допиту іноземних громадян або осіб з психічними або фізичними вадами, або неповнолітніх та ін.); 5) залежно від фаху спеціальних знань – це лікарі, перекладачі, хіміки, мистецтвознавці, ІТ-фахівці, економісти, будівельники, товаровознавці, екологи, фахівці у військовій сфері та ін. [19].

На переконання А. М. Єкимовської, використання спеціальних знань при допиті є одним із тактичних прийомів його проведення, цим слідчий демонструє допитуваній особі широкі можливості слідства [3, с. 133]. Ми вважаємо таке обґрунтування хибним, адже присутність спеціаліста під час допиту не завжди позитивно впливає на результат його проведення. Все залежить від організації слідчим проведення цієї слідчої (розшукової) дії, а також від особливостей допитуваної особи.

О. О. Новіков пропонує чітко визначити випадки, коли обов'язково слід залучати спеціаліста, як це зроблено щодо запрошення експерта [12]. Однак ми підтримуємо думку І. В. Пирого, що при допиті обсяг і різновиди спеціальних знань визначаються слідчим залежно від виду злочину, особи допитуваного, способу вчинення, кількості наявних доказів [13, с. 283–289]. Тобто доцільність запрошення спеціаліста визначається слідчим у кожному окремому випадку.

Важливим є продумування слідчим форм допомоги і функцій, які виконуватиме спеціаліст під час допиту. Як слушно зазначає В. Ю. Шепітько, завдання педагога (як спеціаліста – В. Я.) у тому, щоб допомогти слідчому визначити особливості особи неповнолітнього, встановити з ним психологічний контакт, напрацювати тактику допиту, сформулювати питання з урахуванням особливостей психіки неповнолітнього [16, с. 274]. Дискусійною видається нам позиція І. В. Пирого, який стверджує, що під час робочого етапу проведення допиту спеціаліст має уважно слухати показання допитуваної особи щодо спеціальних питань і за потреби робити позначки, проте він у допит не втручається, навіть коли допитувана особа надає свідомо неправдиві показання. Надалі ж якщо допит проводиться у формі питання-відповідь, то спеціаліст може втручатися у допит після з'ясування питань, що ставить слідчий [13, с. 285–286]. Ми ж переконані, що спеціаліст може втручатися у допит (ставити запитання, роз'яснювати покази та ін.) на етапі вільної розповіді або ж на етапі «питання-відповідь» лише із дозволу слідчого.

Актуальним є питання надання спеціалістом консультацій при підготовці, а також у ході допиту. Так, В. Г. Гончаренко пише, що спеціаліст у ролі консультанта є фігурою у судочинстві відносно новою. Такий аспект його діяльності задіяний далеко не повною мірою [4, с. 37]. І. М. Комаров визначає консульта-

ційно-довідкову діяльність спеціаліста у кримінальному провадженні як процесуальну і непроцесуальну взаємодію спеціаліста і слідчого з метою передання у письмовій чи усній формі необхідних спеціальних (професійних) знань у галузі науки, техніки, ремесла чи мистецтва. Така взаємодія може відбуватися у формі довідки, акта, поради, консультацій, свідчень про характер явищ, процесів та об'єктів, що має значення для розслідування [6, с. 24]. Так, В. В. Клевцов слушно зазначає, що участь спеціаліста у допиті передбачає попереднє вивчення ним всіх обставин, що складають предмет допиту особи. Спеціаліст може консультувати слідчого щодо кола питань із довідкової літератури та разом зі слідчим обирати тактику допиту [5, с. 22]. На нашу думку, є доцільним запрошення спеціаліста до підготовки до проведення допиту, а також для надання консультацій під час цієї слідчої (розшукової) дії.

Висновки. Отже, для вибору потрібного спеціаліста (або спеціалістів) слідчий має визначитися з наступним: а) із фахом спеціаліста, якого слід залучити залежно від виду вчиненого кримінального правопорушення, що передбачає особливості в організації і тактиці проведення допиту; б) із категорією (віком, професією та ін.) допитуваної особи; в) слідчий має визначити предмет допиту: чи містить він відомості, для з'ясування яких потрібні спеціальні знання певного виду і відповідно запрошення певного спеціаліста; г) у разі клопотання сторони захисту про залучення спеціаліста слідчий має попередньо вирішити питання про таку доцільність та організаційні проблеми щодо залучення певного спеціаліста; д) слідчий визначається із функціями, які буде виконувати спеціаліст; е) слідчий продумує форми допомоги спеціаліста (надання довідково-консультаційної допомоги, роз'яснення показань допитуваної особи та ін.); є) у разі проведення певних видів допиту (приміром, допит у режимі відео-конференції або з використанням поліграфа, або одночасний допит двох чи більше вже допитаних осіб) слідчому за потреби необхідно залучати кількох спеціалістів.

Список літератури:

1. Весельський В. К. Особливості тактики допиту дітей згідно з Кримінальним процесуальним кодексом України / В. К. Весельський // Сучасні проблеми криміналістики : міжнар. наук.-практ. конф., (27-28 верес. 2013 р.). – Одеса : Юрид. літ., 2013. – С. 75–78.
2. Екимовская А. Н. Допрос с участием специалиста : монография / А. Н. Екимовская. – Санкт-Петербург : Алеф-Пресс, 2013. – 146 с.
3. Екимовская А. Н. Особенности производства допроса с участием специалиста по делам о преступлениях, связанных с профессиональной деятельностью / А. Н. Екимовская // Вестник Саратовской государственной академии права. – Саратов, 2010. – № 5. – С. 132–135.
4. Експертизи у судочинстві України : наук.-практ. посіб. / за заг. ред. В. Г. Гончаренка та І. В. Гори. – Київ : Юрінком Інтер, 2015. – 504 с.
5. Клевцов В. В. Использование специальных знаний при расследовании преступлений, связанных с незаконным оборотом наркотических средств и психотропных веществ. – 2010 [Электронный ресурс]. В. В. Клевцов. – Режим доступа : <http://www.dslib.net/kriminal-process/klevcov-ispolzovanie-specialnyh-znaniy-pri-rassledovanii-prestuplenij-svjazannyh-s.html>.
6. Комаров И. М. Тезисы о понятии справочно-консультационной деятельности специалиста в досудебном производстве / И. М. Комаров // Сучасні проблеми розвитку судової експертизи.

пертизи : зб. матеріалів засідання «круглого столу» (Севастополь, 10-11 черв. 2010 р.) / МЮУ, ХНДІСЕ, 2010. – С. 22–24.

7. Коновалова В. Е. Допрос: тактика и психология : учеб. пособие / В. Е. Коновалова. – Харьков : Консум, 1999. – 157 с.

8. Криминалистика: учебник для вузов / под ред. Р. С. Белкина. – 2-е изд., перераб. и доп. – Москва : Норма, 2005. – 996 с.

9. Кримінальний процесуальний кодекс України [Електронний ресурс] : Закон України від 13.04.2012 р. № 4651-VI // Верховна Рада України : офіц. веб-сайт. – Режим доступу : <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/4651-17>.

10. Науково-практичний коментар Кримінально-процесуального кодексу України. Зразки процесуальних документів у кримінальному провадженні : станом на 1 верес. 2016 р. / за заг. ред. С. С. Чернявського. – Київ : Центр учбової літ., 2016. – 824 с.

11. Науково-практичний коментар Кримінально-процесуального кодексу України : у 4 т. / за ред. О. В. Стовби : Харків. – Т. 2. – 2015. – 329 с.

12. Новиков А. А. Применение специальных знаний в форме участия специалиста в уголовном судопроизводстве России : (историко-правовой, уголовно-процессуальный и организационный аспекты) : монография / А. А. Новиков. – Калининград, 2009.

13. Пиріг І. В. Теоретико-прикладні проблеми експертного забезпечення досудового розслідування : монографія / І. В. Пиріг. – Дніпропетровськ : Дніпроп. держ. ун-т внутр. справ ; Ліра ЛТД, 2015. – 432 с.

14. Участие специалиста в следственных действиях : учебник / А. М. Зинин, А. И. Семикаленова, Е. В. Иванова / под общ. ред. А. М. Зинина. – Москва : Проспект, 2016. – 288 с.

15. Циркаль В. В. Некоторые особенности тактики допроса с участием специалиста / В. В. Циркаль // Криминалистика и судебная экспертиза : респуб. межведомств. сб. науч. и науч.-метод. работ. – Киев, 1981. – Вып. 22. – С. 51–54.

16. Шепитько В. Ю. Теория криминалистической тактики : монография / В. Ю. Шепитько. – Харьков : Гриф, 2002. – 349 с.

17. Щербаковский М. Г. Применение специальных знаний при раскрытии и расследовании преступлений / М. Г. Щербаковский, А. А. Кравченко. – Харьков : Ун-т внутр. дел, 1999. – 78 с.

18. Щербаковський М. Г. Проведення та використання судових експертиз у кримінальному провадженні : монографія / М. Г. Щербаковський. – Харків : В деле, 2015. – 560 с.

19. Яремчук В. О. Організація і тактика залучення спеціаліста при проведенні слідчих (розшукових) дій : монографія / В. О. Яремчук ; за ред. В. Ю. Шепітька. – Харків : Апостіль, 2015. – 228 с.

20. Malevski H. Textbook of criminalistics. Volume I : General Theory / Malevski H., Shepitko V. – Kharkiv: Apostille Publishing House LLC. – 474 p.

References:

1. Vesel's'kyj, V.K. (2013). Osoblyvosti taktyky dopytu ditej zgidno z Kryminal'nym procesual'nym kodeksom Ukraїny [The features of tactics of interrogation of children in accordance with the Criminal procedure code of Ukraine]. The features of tactics of interrogation of children under the Criminal procedural code of Ukraine. Modern problems of forensic Sciences: proceedings of the international: international sciences.-pract. conf. (27-28 Sept. 2013). Odessa: Legal. lit. 75–78 [in Ukrainian].

2. Ekymovskaja, A.N. (2013). Dopros s uchastyem specyalysta [Interrogation with a specialist]. Saint Petersburg: Alef-Press, 146 [in Russian].

3. Ekymovskaja, A.N. (2010). Osobennosti proyzvodstva doprosa s uchastyem specyalysta po delam o prestuplenyjah, svjazannyh s professyonal'noj dejatel'nost'ju [Particularities of production of the interrogation with the participation of the expert on Affairs about the crimes connected with professional activity]. Bulletin of the Saratov state Academy of law. N 5. 132–135 [in Russian].

4. Ekspertyzy u sudochynstvi Ukraïny (2015). [Examination in legal proceedings of Ukraine]. under the general editorship of: V. G. Goncharenko and I. V. of the Mountain. Kyiv: Inter Yurinkom, 504 [in Ukrainian].

5. Klevcov, V.V. (2010). Ispol'zovanie special'nyh znaniy pri rassledovanii prestupleniy, svyazannyh s nezakonnym oborotom narkoticheskikh sredstv i psihotropnyh veshhestv [The Use of special knowledge in investigation of crimes related to illicit trafficking in narcotic drugs and psychotropic substances of eagle]. Retrieved from: <http://www.dslib.net/kriminal-process/klevcov-ispolzovanie-specialnyh-znaniy-pri-rassledovanii-prestupleniy-svyazannyh-s.html>. [in Russian].

6. Komarov, I.M. (2010). Tezisy o ponjatii spravochno-konsul'tacionnoj dejatel'nosti specialista v dosudebnom proizvodstve [Thesis about the concept of information and counselling activities of a specialist in pre-trial proceedings]. Modern problems of development of judicial examination: proceedings of a meeting of the «round table» (Sevastopol, 10-11 June 2010). MYUU, Krife were, P. 22–24 [in Russian].

7. Konovalova, V.E. (1999). Dopros: taktika i psihologija [Interrogation: tactics and psychology]. Kharkov : Konsum, 157 [in Russian].

8. Kriminalistika. (2005). [Criminalistics]. G. S. Belkin (ed). – Moscow: Norma, 996 [in Russian].

9. Kryminal'nyy protsesual'nyy kodeks Ukrayiny vid 13.04.2012 № 4651-VI. (2012). Retrived from: <http://kodeksy.com.ua/kpku-2012.htm> [in Ukrainian].

10. Naukovo-praktychnyj komentar Kryminal'no-procesual'nogo kodeksu Ukraïny. Zrazky procesual'nyh dokumentiv u kryminal'nomu provadzhenni (2016). [Scientific and practical commentary of the Criminal procedure code of Ukraine. Samples of procedural documents in criminal proceedings] as of 1 Sept. 2016. Under the general editorship S. C. Cherniavsky. Kyiv : Center UCB. lit., 824 [in Ukrainian].

11. Naukovo-praktychnyj komentar Kryminal'no-procesual'nogo kodeksu Ukraïny : u 4 t. (2015). [Scientific and practical commentary of the Criminal procedure code of Ukraine: in 4 volumes] edited by A.V. Stovba. Kharkov. Vol. 2. 329 [in Ukrainian].

12. Novykov, A.A. (2009). Prymenenye specyальных znaniy v forme uchastyja specyalysta v ugovnom sudoproizvodstve Rossyy: (ystoryko-pravovoj, ugovno-procesual'nyy u organizatsionnyy aspektu) [Application of special knowledge in the form of the specialist's participation in criminal proceedings of Russia: (the historical-legal, criminal-procedural and organizational aspects)]. Kalinin-grad [in Russian].

13. Pyrig, I.V. (2015). Teoretyko-prykladni problemy ekspertnogo zabezpechennja dosudovogo rozsliduvannja [Theoretical and applied problems of the expertise of pretrial investigation]. Dnepropetrovsk: Dneprope. state Univ EXT. cases ; Lira LTD, 432 [in Ukrainian].

14. Uchastie specialista v sledstvennyh dejstvijah (2016). A.M. Zinin (ed). [Expert participation in the investigation] – Moscow: Prospekt, 288 [in Russian].

15. Cirkal', V.V. (1981). Nekotorye osobennosti taktiki doprosa s uchastiem specialista [Some features of tactics of interrogation with the participation of a specialist]. Criminology and judicial expertise of republics. Kiev, Vol. 22, 51–54 [in Russian].

16. Shepit'ko, V.Ju. (2002). Teorija kriminalisticheskoy taktiki [Theory of criminalistic tactics] Kharkov: Grif, 349 [in Russian].

17. Shherbakovskij, M.G., Kravchenko A.A. (1999). Primenenie special'nyh znaniy pri raskrytii i rassledovanii prestuplenij [The application of special knowledge in the detection and investigation of crimes]. Kharkov : Univ EXT. Affairs, 78 [in Russian].

18. Shherbakovskij, M.G. (2015). Provedennja ta vykorystannja sudovyh ekspertyz u kryminal'nomu provadzhenni. [Conduct and use of forensic expertise in criminal proceedings]. Kharkov, 560 [in Ukrainian].

19. Jaremchuk, V.O. (2015). Organizacija i taktyka zaluchennja specialista pry provedenni slidchyh (rozshukovyh) dij. [Organization and tactics specialist in the conduct of investigative (search) actions] Kharkov: Apostille, 228 [in Ukrainian].

20. Malevski H., Shepitko, V. (2016). Textbook of criminalistics. Volume I. General Theory. Kharkov: Publishing House LLC Apostille, 474 [in English].

Yaremchuk V. O., Candidate of Legal Sciences, Yaroslav Mudryi National Law University, Ukraine, Kharkov.

e-mail: jaremchuk.viktoriya@yandex.ua ; ORCID 0000-0001-8015-9166

The participation of a specialist during interrogation

This report is devoted to studying certain aspects of expert involvement in conducting common investigative acts including interrogation. We carried out an analysis of rules of procedure, governing issues of specialist involvement in interrogation. We also tried to highlight pressing issues related to specialist involvement in interrogation.

Issues of specialist involvement in interrogation previously came into focus in the works of the following scholars: A. N. Zynyn, A. N. Ekymovskaia, I. M. Komarov, V. E. Konovalova, I. V. Pyroh, V. V. Tsyrrkal, V. Y. Shepitko et al.

This report aims at analyzing topical issues of specialist involvement in interrogation from the perspective of interaction with the investigator.

This report studies the norms of the Code of Criminal Procedures of Ukraine concerning procedural regulation of specialist involvement in interrogation. We reviewed the issue of specialist involvement in interrogation by the defense team as well as specialist involvement in interrogation via videoconference. We also suggested classification of types of specialists involved in interrogation. We characterized forms and functions of specialist activities. We reviewed issues of specialist consulting and information assistance as one of the most common forms of professional assistance during interrogation.

Keywords: interrogation; specialist; special knowledge.

Надійшла до редколегії 15.11.2016 р.